

**KIRJE KESKUSKOMITEAN ASIAMIEHILLE JA
VSDTP:n KOMITEOIDEN JÄSENILLE, JOTKA OVAT
ILMAISSEET KANNATTAVANSA PUOLUEEN
II EDUSTAJAKOKOUKSEN ENEMMISTÖÄ**

Toverit! Konflikti Keskuskomitean sisällä on saavuttanut sellaisen kehitysasteen, että katson itseni moraalisesti velvolliseksi tiedoittamaan siitä kaikille puolueen II edustajakokouksen enemmistön kannattajille. Tällaisen askeleen ottamiseen minua pakottaa sekä Keskuskomitean neljän jäsenen laiton menettelytapa että pelko ottaa toisen kerran jokin varomaton ja puolueelle vahingollinen askel (kuten eroamiseni toimituksesta) neuvottelematta siitä aatetoverien kanssa, jotka tekevät työtä paikkakunnilla, jotka tuntevat paremmin puolueen todellisen mielialan ja jotka ovat todellisuudessa, eivätkä vain sanoissa, julistaneet nuoren puoluekantaisuuden nimessä sodan vanhalle ulkomaiselle kerholaisuudelle.

Mitä tuo konflikti Keskuskomitean sisällä on, se näkyy neljästä tähän liitetystä asiakirjasta: 1) Keskuskomitean kolmen jäsenen, Glebovin, Zverevin ja Leninin, välillä toukokuun 26 p:nä 1904 tehdystä sopimuksesta; 2) samana päivänä päiväystä kirjeestäni Keskuskomitean jäsenille; 3) päätöksestä, jonka ovat tehneet muka kaikki Keskuskomitean jäsenet, yhtä lukuunottamatta; 4) vastalauseestani tuon muka päätöksen laillisuutta vastaan ¹⁰⁰.

Pyytäisin hartaasti kaikkia tovereita, joiden kanssa olemme nykyisessä puoluetistelussa samalla katsantokannalla, lukemaan huolellisesti nämä opettavaiset asiakirjat ja lausumaan niistä avoimesti ja selvästi mielipiteensä. Minä puolestani pidättäydyn esiintymästä julkisesti näistä kysymyksistä lehdistössä, pidättäydyn ainakin toistaiseksi, niin kauan kuin en ole saanut tietää eräiden Venäjällä työskentelevien mielipidettä tai tapaukset eivät siihen pakoita.

Rajoitun tekemään muutamia kysymyksiä puolueelle, jos järjestöjemme jäsenet tunnustavat, että meillä on todellisuudessa olemassa puolue: 1) onko työväenpuolueen nimen arvon mukaisessa puolueessa sallittua sellaisen Keskuskomitean olemassaolo, joka on enemmistön valitsema ja joka julistaa enemmistön politiikan „ryhmä”-politiikaksi? 2) onko sellaisilla henkilöillä siveellistä oikeutta meidän luottamukseemme, jotka maaliskuussa puhuvat julkilausmassa yhtä, mutta heinäkuussa kokonaan toista? — 3) henkilöillä, jotka käyttävät hyväkseen enemmistöön kuuluvan kahden Keskuskomitean-jäsenen vangitsemista polkeakseen jalkoihinsa enemmistön intressejä? — 4) henkilöillä, jotka ryhmäpolitiikkaa vastaan käytävän taistelun nimessä puhuvat vähemmistöryhmän kanssa konferenssista sivuuttaen enemmistön? — 5) henkilöillä, jotka pelkäävät sitä, että edustajakokous antaisi arvion heidän teoistaan, ja siksi tohtivat peloitella puoluetta kahtiajakaantumisella, tohtivat „kieltää” puolueen jäseniltä heidän alkeellisen oikeutensa agitoida edustajakokouksen puolesta? — 6) henkilöillä, jotka ilmaisevat sellaista lapsellista ymmärtämättömyyttä puoluekriisimme suhteen, että todistelevat vakavissaan Pää-äänenkannattajan „laillisuutta” ja dekrettoivat tuon Pää-äänenkannattajan „korkeutta”? — 7) henkilöillä, jotka ilmeisesti puolueen tahtoa vastaan yrittävät heittää puolue-enemmistön johdonmukaiset kannattajat ulos Keskuskomiteasta?

Lopetan pyynnöllä vastata minulle näihin kysymyksiin ja huolehtia siitä, että puolueen kaikki aktiiviset jäsenet tutustutetaan asiaintilaan ja tähän kirjeeseen. Tämän kirjeen julkaisemista en pitäisi toistaiseksi tarpeellisena.

Keskuskomitean jäsen *Lenin*

Kirjoitettu elokuun 5 (18) pnä 1904

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
XV Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*